

1. Én lel - kem, ké - szülj s ör - vendj ma, Mert
Ö - rök - ké - va - ló - ság Aty - ja, És

az, ki el - jön hoz - zád, Mert ember - tes - tet
é - gi ál - dást hoz rád.

ölt - ve föl Egy csön - des éj - jel

im el - jött, És ér - tünk szállt a föld -

re, A szent i - gét be - tölt - ve.

2. Jövel te drága vőlegény, / A jöttöd szívem várja! / Ó! jöjj, s a Bárány szent nevét / A lelkem csöndben áldja. / Im híven zengem szent neved, / Dicsérem nagy szerelmedet, / Hogy értünk jöttél földre, / Légy áldott mindörökre!

3. Otthagytad értünk trónodat, / A mennynek ékességét, / Gúnyt kaptál érte, átkokat, / S az ember megvetését. / Mért hagytad ott a mennyeket, / Hordozván súlyos terhedet / E bűnös rossz világért, / Hol annyi bántódás ért?

4. Csodákkal teljes, áldott éj, / Mily drága kincset hoztál! / E csodás éjnek titka mély, / S te szent tanúja voltál. / Te hoztad el az ég Urát, / Istennek áldott, szent Fiát, / Kit fél a föld s a mennybolt, / S ki kezdetben is már volt.

5. Mennyország édes gyermeke, / Én benned kincse lettem; / Testvérként híven szeretlek, / Ezt zengi szívem, lelkem. / Úr Jézus, jöjj a szívembe, / Hadd legyen áldott ünnepe; / Jöjj, légy ott kedves vendég, / Jöjj, lakjál vélem mindég!

6. Reményem, üdvöm, életem, / Te Jákób sarjadéka, / Mit adjak én most még neked, / Ki nékem mindenem vagy? / Mit tegyek én, hogy elfogadj, / S helyet az égi honban adj? / Ó! vedd hát minden kincsem: / Én bús és bűnös szívem.

7. Dicsőség néked, Jézusom, / Hogy földre jöttél értem! / Fogadd el szívem, hálaszóm, / Mert üdvöt hoztál nékem. / Hirdetem, zengem szent neved, / Örökké áldom nagy kegyed, / Ó! drága Bárány Jézus, / Te üdvözítő Krisztus.